

# MŪSŲ LIETUVA



NR. 46 (1477) - SEMANÁRIO - 1976 M. LAPKRITIS - NOVEMBRO 18 D. - 1,50 kr.  
R. Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 - 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

LIETUVIŲ IMIGRACIJOS BRAZILIJON 50-METIS (1926-1976)

## Patarimai Kristui

Stebėdami pasaulio įvykius ir visos krikščionijos būklę, aiškiai matome, kad Kristaus žygis mūsų planetoje nuolat susiduria su didesniais sunkumais. Vienur matome krikščionijos persekiojimą, kitur ateizmo stiprėjimą, trečiur pačių krikščionių apatiją ir net susiskaldymą. Visi norėtume, kad Kristaus žygis žemėje būtų sėkmingas, kad jis paliestų visą žmonių, perkeistų ją, tobulintų ir paruoštų visuotinei taikai.

Kaikurių krikščionių geri norai eina taip toli, kad jie net pasiduooda pagundai teikti patarimus Kristui. Esą Išganytojas pasirinko netinkamą kelią savo Evangelijai skleisti. Iš čia kylanti visa Kristaus nesėkmė. Visų pirma Kristus, kaip Dievas, turėtų pakeisti žmogaus prigimtį: sukurti jį ne pagal savo paveikslą bei panašumą, bet pagal skaitytuvo - kompiuterio. Tada jisai galėtų įrašyti į tokio gyvojo skaitytuvo filmą ženklus, kuriems automatiškai atlieptų Evangelijos žodžiai. Tuo būdu Evangelija būtų priimama be jokių kliūčių, ir bematant visas pasaulis taptų krikščionišku.

Toks patarimas skamba naujai, tačiau iš esmės nėra naujas. Panašų patarimą jau randame rašytojo Dostojevskio Didžiojo Inkvizitoriaus legendoje. Joje sakoma, kad Kristus dėl didelio savo gailestingumo dar kartą atėjęs žemėn į Sevilijos miestą Ispanijoje. Didysis inkvizitorius — vietos kardinolas, pamatęs Kristų, einantį per katedrą, įsako suimti ir nuvesti kalėjiman. Pas vienišą Kristų kalėjime ateina su žibintu rankoje pats kardinolas ir ilgai su juo kalbasi. Be kitų dalykų, kardinolas primena Kristui jo žygio nesėkmingumą ir nurodo priežastį, būtent, perdidelę žmogui duotą laisvę. Tai esą daro žmogų nelaimingą. Žmogaus laimei, girdi, reikia ne laisvės, o turtų. Kiekvienas pasirinkimas žmogų

apsunkina. Jei žmogus turėtų daugiau medžiaginių gėrybių ir mažiau laisvės, būtų daug laimingesnis.

Išdėstęs savo patarimus, kardinolas inkvizitorius laukė paties Kristaus atsakymo. Kristus betgi netarė nė vieno žodžio. Kantriai išklausęs kardinolo priekaištus, jis prisiartinio prie jo ir... pabučiavo. Tai buvo Kristaus atsakymas. Kardinolas apstulbo, atidarė kalėjimo duris ir tyliai išleido Kristų.

Galimas dalykas, ir visiems kitiems savo patarėjam. Kristus duotų tą patį atsakymą, primenantį Šv. Rašto žodžius: "Jūsų mintys — ne mano mintys". Žmonių patarimai būna gerų norų padiktuoti, bet per daug žmogiški, egoistiški, siauri ir per mažai dieviški. Jei Viešpats paklaustų žmonių patarimo ir sukurtų naują žmogų ne pagal savo paveikslą bei panašumą, bet pagal skaitytuvo - kompiuterio, nebebūtų žmogus, o gyva mašina, akiai kieno nors valdoma. Jei Viešpats sukurtų žmogų pagal inkvizitoriaus patarimą, pasaulyje gyventų ne žmonės, bet gyvi manekenai.

Dievas sukūrė žmogų, pilną laisvės ir atsakingumo. Jis davė jam didžią misiją — būti žemės keleiviu, ją puoselėti ir pasiekti antgamtinę pilnatvę. Bet toji žmogaus misija nėra pramoninis keliavimas, o tikra drama ir net tragedija. Jam tenka keliauti kartais per labai pavojingas sritis, kovoti, kentėti, bet visoje toje dramoje švyti žmogus su visa savo dvasine kūryba bei didybe. O kai jis pasiekia antgamtinę pilnatvę, sušvinta didžiuoju savo žerėjimu, kuriame atsispindi ir dieviškasis pradas.

Kristaus žygio sėkmingumą mūsų planetoje matuojame siauru, žmogišku mastu. Tai, kas mums atrodo nesėkmė, dieviškam žvilgsniui galbūt yra vienas didžiojo plano žingsnių arba etapų. Juk ir pati Kristaus kan-



UMA CRENTE  
SEM-MEDO.  
NIJOLE SADUNAITE.  
CUJO  
TESTEMUNHO O  
LEITOR ENCONTRARA  
NESTA PAGINA!

"A VOZ DOS  
MÁRTIRES"

## FÉ CRISTÃ DEFENDIDA NAS CORTES COMUNISTAS

A irmã Sadunaite foi provada por sua ousadia cristã na Lituania Soviética. Ela disse perante a corte: A verdade não necessita de defesa porque ela é toda poderosa e invencível. Somente o engano e a mentira, sendo fracos diante da verdade, necessitam de armas ofensivas, soldados e prisões para prolongar seus métodos infames por algum tempo. Um governo párcial cava sua própria sepultura. Eu estou do lado verdadeiro e estou pronta a perder a liberdade pela verdade. Eu alegremente darei até mesmo a minha vida. Somente aqueles que amam tem o direito de censurar e criticar os objetos de seu amor. Portanto, eu falo com vocês; - vocês se regozijam pela sua vitória. Vitória sobre o que? Sobre a moralidade? Sobre homens, e homens humildes acuados pelo medo. Graças a Deus nem todos se comprometeram ainda. Nós (cristãos) não somos muitos na sociedade, mas a qualidade está do nosso lado. Sem medo das prisões, nós temos reprovado todas as obras infrutíferas que comandam a injustiça e a humilhação. Nós devemos discernir e separar bem, aquilo que, procede do homem e aquilo que está ordenado por Deus. Nós devemos ao César somente o que sobra depois de termos dado tudo aquilo que pertence a Deus. A coisa mais importante na vida é libertar o coração e a mente do medo, porque submeter-se ao mal é ainda um pecado maior.

Este é o dia mais feliz da minha vida. Eu sou provada por causa da verdade e do amor pelos homens. Que causa pode ser mais importante? Eu tenho uma sorte invejável, um glorioso destino. A minha condenação será meu triunfo. Eu lamento somente ter feito muito pouco pelos homens. Permanecendo do hoje ao lado da eterna verdade, de Jesus Cristo, eu lembro-me da quarta bem-aventurança: "Bem-aventurados os que tem fome e sede de justiça, porque serão fartos." (Mat. 5:6).

Como posso deixar de me alegrar quando Deus Todo-Poderoso tem prometido que a luz dominará as trevas e a verdade dominará sobre erros e mentiras. Deus pode dar-nos a garantia que seu último julgamento será favorável a todos nós. Eu pedirei isto em oração por vocês cada dia de minha vida. Deixem-nos amar mutuamente e seremos felizes. Somente aquele que ama é feliz. Nós devemos, odiar o pecado, mas amar o pecador, mesmo o mais errado deles. Isto você pode aprender somente na escola de Jesus Cristo; - a Única Verdade acima de tudo, o Único Caminho e a Única Vida verdadeira. Bom Jesus, teu reino toma posse de nossas almas!"

Ela foi condenada a 3 anos de prisão (Underground "Chronicle of Catholic Lithuanian Church, 17).

### Lietuvių Katalikų Mokslo Akademijos X suvažiavimas

Lapkričio 24-28 dienomis Detrote, JAV-bėse, Kultūros Centro patalpose vyks 10-tasis L.K.Mokslo Akademijos suvažiavimas. Suvažiavime bus skaitomos įvairių sričių lietuvių mokslininkų paskai-

čia. nevienam atrode nesėkmė. Daugelis manė, kad su Kristaus mirtimi baigėsi ir Jo misija. Bet atsitiko visai kitaip. Dėlto ir dabar, matydami krikščionijos nesėkmes, neturėtume daryti išvados, kad tai Kristaus žlugimas. Jo žingsniai žmonijos istorijoje yra mįslingi ir nesibaigia su istorijos riba. Pr. G.

Tėviškės Žiburiai

tos: Architektūros ir meno sekcijos, Filosofijos, Gamtos ir matematikos mokslų, Istorijos mokslų, Lietuvių kalbos ir literatūros, Medicinos mokslų, Politinių ir socialinių mokslų, Teologijos. Jaunimo simpoziume, kuriam vadovaus dr. K. Keblys, bus gvildinama tema: Išeivijos mokslo institucijų reikšmė jauno mokslininko apsisprendime Lietuvai. Pilnaties atidaromajame posėdy kalbės prof. dr. A. Maceina apie Žmogaus istoriškumo prasmę ir vertę, o pilnaties baigiamajame posėdy profesoriai A. Klimas ir J. Grinius paminės prof. dr. Antaną Salį ir prof. dr. Juozą Brazaitį

Suvažiavimo metu vyks taip pat Akademijos leidinių ir jos narių raštų-knygų paroda.

# Išėivija – pavergtųjų pasididžiavimas

Į "Tėviškės Žiburių" klausimus atsako neseniai iš okupuotos Lietuvos atvykęs Amerikon dailininkas Vladislovas Žilius

(Tęsinsys iš praėjusio nr.)



Tautinių šokių šventės dieną, rugsėjo 5, Čikagoje grupė jaunų tautiečių surengė demonstraciją, primenančią JAV prezidentui ir jo žmonai, kuri atsilankė į lietuvių šventę, Helsinkio sutartį  
Nuotr. J. Kuprio

— Ar sovietinių rusų siautėjimas Lietuvoje rodo tendenciją didėti ar mažėti? O gal rusifikacija yra kiek sušvelnėjusi, kaip kažkas bando tvirtinti?

— Prievartinės rusifikacijos siautėjimas Lietuvoje nemažėja, priešingai — didėja. Šis judėjimas taip pat negali švelnėti dėl keleto objektyvių momentų. Visų pirma tai prieštarautų komunistinės ideologijos esmei bei pačių rusų agresyviai prigimčiai: betkoks priešinimasis turi būti sužlugdytas jėga, tikslas turi būti pasiektas. Čia veikia dar ir normalus geometrinės progresijos pincipas: kasmet Lietuvoje dirbtinai didinant rusų skaičių, kalbos rusinimas bei asimiliacija turi geometrinės progresijos plitimo tendenciją.

Šis nusikaltimas, kiek įmanoma, slepiamas nuo užsienio ir, iškilus reikalui, maskuojamas vaikišku "tautų draugystės" šūkiu.

Kol Lietuva neturi valstybinio suverenumo ir valstybinės sienos, nėra nė menkiausių galimybių rusifikacijos tempui bei apimčiai pristabdyti.

— Kaip laikosi lietuviai komunistai, esą Maskvos tarnyboje: ar jie aklaivai vykdo Kremliaus politiką, ar turi šiek tiek drąsos ir savarankiškai veikti?

— Marionetinė Lietuvos "valdžia" vykdo visus Maskvos paliepimus paraidžiui. Drąsių asmenybių, kurios užimtų kiek individualesnę, nepriklausomesnę nuo Maskvos poziciją, Lietuvos kompartijoje nėra. Kartais

įvyksta nesusipratimų, kai koks nors vietinis stabukas blogai sau išsiaiškina Maskvos instrukciją ir padaro veiksmą, nevisai atitinkantį nurodytą kryptį. Už tai būna "smulkiai purtomas" Maskvoje arba ir vietoje. Charazovas, Lietuvos kompartijos centro komitete yra tiesioginis, Maskvos atsiųstas prievaizdas, kad nomenklatūriniai Lietuvos darbuotojai sąžiningai atidirbtų už specmaisto ir kitokių gėrybių davinį. Jų pasidavimo laipsnis yra toks, jog kiekvienas iš jų dreba vien nuo minties, kad gali būti išmestas iš savo posto ir sulygintas su "plačiosiomis proletariato masėmis". Pastarosios, kaip žinia, jokių specprivilegijų jau neturi.

— Užsienyje daug protesto balsų sukėlė "Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronika". Ar šiuo metu religijos persekiojimas nėra sušvelnėjęs?

— Nei "Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikos" leidėjų, nei Lietuvos tikinčiųjų persekiojimas nėra sumažėjęs. Komunistams gerai žinoma, kad Bažnyčia ir tikėjimas yra vienas iš pagrindiniausių valstybingumo palaikymo ramsčių, žmonių dvasios stiprinimo ir tautinio sutelkimo veiksmų. Tai griežtai prieštarauja komunistų ideologijai, nutautinimo ir kiekvieno žmogaus pavertimo paklusniu, bedvasiu galvijū siekimui

Stebėtis betgi tenka tautiečių Tėvynėje dvasios stiprumu, sugebėjimu vis dar atsilaikyti...

— Kaip žiūri okupuotos Lie-

tuvos tautiečiai į užsienio tautiečius — komunistus, koloborantus ir patriotiškai nusiteikusius (kovojančius už Lietuvos nepriklausomybę)?

— Į pirmuosius — komunistus ir visus kitus, talkinančius okupacijai, lietuviai Lietuvoje žiūri kaip į priedą prie bendros tautos nelaimės. Priedą, juo skaudesni ir pavojingesni, nes per pastaruosius gyvenančius laisvajame pasaulyje, Maskva turi patogią galimybę dezinformuoti, pjudyti ir skaldyti lietuvių išėiviją. Remdamasi ir jų vardu, Maskva turi galimybę skleisti propagandinį melą apie Lietuvą šiandien jau gana naviam pasauliui.

Už tokią talką Maskva kaim iš jų per savo pasiuntinybes užsienyje išmoka solidų piniginių paskatinimą, aišku, kiekvienam individualiai "pagal nuopelnus". Kaikas iš jų Lietuvos marionetinės "valdžios" arba Kazakevičiaus "firmos", atstovaujanti KGB interesus emigracijos srityje, laikas nuo laiko pakviečiami paviešėti į Lietuvą valdžios lėšomis. Skaudus yra tautiečiams Lietuvoje toks tų "iš Amerikos" pasidavimo ciniškumas.

Į antruosius — patriotiškai nusiteikusius išėivius, kovojančius už Lietuvos nepriklausomybę, Lietuvoje jau trys dešimtmečiai žiūrima su pasididžiavimu ir viltimi. Su pasididžiavimu ir stebintis, kad tiek ilgai neleidžiama užgesti išsklaidytai pasaulyje lietuviybės kibirkščiai, ryškia ugnimi sušvinčančiai tai šen, tai ten. Žiūrima

su viltimi, nes suvienytomis pastangomis pavyksta vis atsilaikyti okupacijos naikinančiam spaudimui, rusinimui.

Pagrindinė dalis blaiviai galvojančių lietuvių šiandien, nesikeičiant egzistuojančiai situacijai, mažai tikisi nepriklausomo valstybingumo atgavimo artimiausiu metu. Pabrėžiu — jų galvojimas realus, nes gerai pažįsta savo priešą. Žudymo, trėmimo, kasdieninio teroro ir persekiojimo dešimtmečiai sunaikino juose visas prielaidas tikėtis rusus turint kad ir menkų humaniškumo užuominų. Sov. Sąjunga, kaip galinga imperialistinė valstybė, priklausoma nuo kraštutinai fašistinės komunistinės ideologijos, neturi silpnesnių tautų atžvilgiu nei pagarbos, nei pasigailėjimo.

Užtat lietuviai, gindami save kaip tautą, patriotinės išėivijos gretose mato tvirtą užtarėją (ir viliasi tokį matyti ir ateityje) laisvojo pasaulio akyse. Ta lietuvių išėivijos dalis yra skaudus krislas godžioje Maskvos akyje.

— Ar gausūs užsienio lietuvių lankymasis Vilniuje turi teigiamos įtakos į pavergtų lietuvių nuotaikas?

— Tai platus klausimas, turintis savyje nemažai prieštaraujančių momentų. Ji reikėtų paliesti atskiru informaciniu rašiniu.

Gražu, be abejonės, kad pastutiniu laiku jau kasmet, prasisijoje pro KGB kontrolinį sietą, apsilanko Lietuvoje nedrąsūs tautiečių būreliai. Būtų dar gražiau, jei svečiai turėtų galimybę po savo seną, gimtąjį kraštą pakeliauti, pasidairyti, laisvai susitikti ir pasikalbėti su žmonėmis. Deja, yra nevisai taip. Atvykusiuju jų dėjimas yra griežtai apribotas. Dėlto jų kontaktas su tautiečiais krašte yra minimalus, jei nepasakyti — nulinis. Tokiu būdu ir pastaruosius vargiai ar optimistiškai nu-teikia faktas, matant kaip atvykę svečiai iš užsienių nesunkiai pasiduoda įtraukiami į KGB su-ruoštą banalų, dezinformacinį spektaklį.

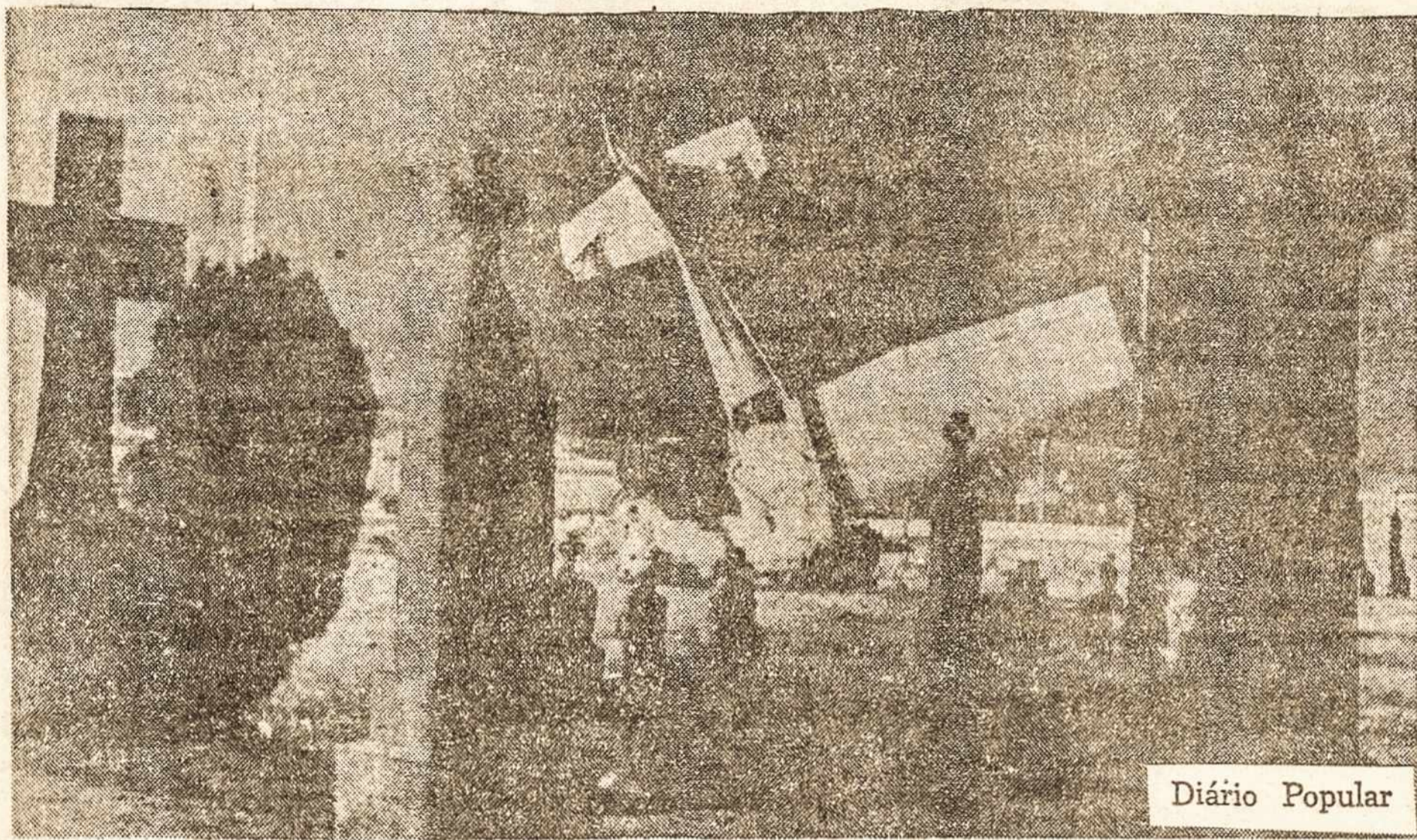
Atvykusieji išvyksta nedaug ką pamatę ir dar mažiau ką sužinoję...

— Kaip vertina mūsų tautiečiai Lietuvoje užsienio lietuvių jaunuolių dalyvavimą lituanistiniuose Vilniaus un-to vasaros kursuose? Ar tai nėra bandymas paveikti užsienio jaunuolius savo naudai?

— Jūsų klausimo pabaiga, atrodo, turi teisingą kryptį atsakymui. Jokiu būdu komunistinė ideologija nepraleidžia progos sėti, kad ir blogos kokybės grūdus, mat, pagal tikimybės teoriją, gali atsirasti dirva, kuri duos ir daigus.

T. Ž.

# LIETUVIAI PASAULYJE



Diário Popular

CHICAGO — O avião de pequeno porte levantou vôo em Chicago e estava a meio caminho quando, ofuscado por forte luz, mergulhou no terreno do Cemitério lituano Saint Casimir's. O piloto, Henry Syzmannowski, e o único passageiro, Bob Orlando, escaparam por pouco da morte. A foto mostra o avião com uma das asas quebradas, na queda que ocorreu ontem. — (UPI).

## Čikagos lietuvių horizonte

VLADAS RAMOJUS

### SVENTEI PRAEJUS

Rugsėjo 4-6 d.d., kai vyko V-oji tautinių šokių šventė ir kiti suvažiavimai, į Čikagą buvo sulėkę keli tūkstančiai lietuvių. Jaunimo Centras niekad per 20 m. dar nematė tiek žmonių, ypač jaunimo, kiek jų buvo rugsėjo 3 ir rugsėjo 4 d.d. Abu vakarus suvažiavęs jaunimas kartu su čikagiečiais rinkosi į savąjį Jaunimo Centrą pasižinti. Tautinių šokių šventės rengėjų komitetas sukvieta įvairių komisijų narius, suvažiavusius JAV LB tarybos narius, spaudos bei radijo atstovus į Jaunimo Centro kavinę, kur nemokamas kviestiesiems svečiams vaišes paruošė LB Vidurio Vakarų apyg. valdyba, vadovaujama M. Jakaičio. Ta proga perpildytame Jaunimo Centre buvo surengtos dailininkų Bonitos ir Vytauto Kasiulių, gyvenančių Paryžiuje, tapybos kūrinių parodos, Lietuvos Dukterų Draugija buvo išstaciūsi įvairių lietuvių dailininkų paveikslus pardavimui, o kun. A. Kezys nemažai pardavė tik ką išėjusio liuksusinio albumo apie Šv. Kazimiero kapines, pavadinto "Palikę tėviškės namus". Kiek teko patirti, didelę apyvartą padarė lietuvių laikomos gerimų prekybos Marquette Parke — suvažiavę iš kitur lietuviai ten gausiai pirkė spiritą, konjaką ir panašias prekes, nes jos Čikagoje žymiai pigesnės.

### AMFITEATRE

Kai pasitikę JAV prezidento G. Fordo žmoną, atvykusią atidaryti tautinių šokių šventės, iš "Stock Yards Inn" ėjom į Amfiteatrą (buvo likę vos 10 min. iki šventės pradžios), aplink Amfiteatrą į abu šonus skleidėsi ilgos eilės lietuvių ir

jų draugų, laukiančių eilės patekti į salę. Tą akimirka man prisiminė 1956 m. liepos mėn. 1 d., kai įvyko I-oji JAV ir Kanados lietuvių dainų šventė. Tą dieną valandą anksčiau nuvykęs į Čikagos kolizėjų, kur vyko anoji šventė, radau taip pat labai ilgas eiles žmonių, laukiančių eilėse bilietų. Tas pats vaizdas pasikartojo ir po 20 m. Nors per tą laiką ne šimtus, bet tūkstančius lietuvių priglaudė įvairių vietovių kapinės, bet didžiosios šventės įrodo, jog mūsų tautinė bendruomenė išėivijoje nėra sumažėjusi, kad mirusiųjų eiles užpildo tautiškai susipratęs jaunimas.

Nepaslaptis, kad publikos, kurios didelė dalis, atrodo, buvo ne iš Čikagos, bet iš kitų vietovių, dėmesys buvo nukreiptas į šventėje dalyvavusią JAV prezidento žmoną, į augštuosius šio krašto pareigūnus ir taip pat į masę jaunų šokėjų, suvažiavusių iš Britanijos, Venecuelos, JAV ir Kanados. Inž. V. Adamkaus pasakojimu, kuris vadovavo oficialiajai šventės daliai, JAV prezidento žmona ypač buvo nustebinta šokėjų parada, kai jie atstovavo tiek daug kraštų ir vietovių. Kai ėjo pro tribūną žinomesnieji vienetai — Čiurlionio, "Grandinėlės", "Gintaro" ir kt. grupių šokėjai, V. Adamkus vis pasakojė prezidentienei, kad jie yra gastroliavę P. Amerikoje, V. Europoje ir pan. Masiniams šokiams vykstant, patys savo akimis matėm, kaip prezidentienė ir kiti augšti pareigūnai šiltai juos sutiko, kaip nuoširdžiai ir entuziastingai plojo.

Antroje šventės dalyje, kai prezidentienė jau buvo išvykusi (su visos valandos pavėlavimu) mudu su red. Al. Baronu salės gale susitikom

V. Adamkų, išlydėjusį prezidentienę. Sis pasakojo, kad išėjusi iš Amfiteatro JAV prezidento žmona dar buvo apsupta amerikiečių dienraščių, televizijos bei radijo reporterių. Atsakydama į jų klausimus, pastebėjo, kad tokios jaunos ir gyvos tautinės grupės, kad tokių patrauklių šokių, kokius ji ką tik matė Amfiteatre, tikrai nesitikėjusi pamatyti. Visa tai jai esą padarė didelį išpūdį.

Vakare vaizdas iš tautinių šokių šventės jau rodė visi keturi pagrindiniai televizijos kanalai Čikagoje vietinių žinių laidose. Dienraštis "Chicago Sun-Times" prezidentienės nuotrauką, laikančią jai dovanotus tautinius drabužius, ir aprašymą apie šventę dėjo pirmame puslapyje visose septyniuose dienraščio laidose. Tokie atvejai labai reti. Susidaro išpūdis, kad savu menu ir kultūra amerikiečių sferose pasiekiam žymiai daugiau, negu pvz. kroatų kovotojai, pagrobę lėktuvą, terorizavę žmones, padėję bombą Niu Jorke, nuo kurios žuvo policininkas. Po žydų lietuvių vardas amerikiečiams, atrodo, labiausiai žinomas ir daugiausia linkniuojamas.

JAV prezidento žmona, išvykdamą į Vašingtoną, išsivežė jai lietuvių dovanotus tautinius drabužius, gintaro išdirbinį, tautinių šokių šventės gražiai išleistą vadovą ir šeštadienio "Draugą", kur 1 psl. buvo įdėta jos nuotrauka. Prezidentienės buvojimo metu Čikagoje, "Naujienu" dienraščio žiniomis, ją vežiojo JAV lietuvių laidotuvių direktoriaus J. Evans sūnus.

### Argentina

ARGENTINOS LIETUVIŲ CENTRAS Buenos Aires mieste liepos 25 d. paminėjo Išėivijų šventę, tragiškąją Dariaus ir Girėno skrydį per Atlantą, šimtąsias M. K. Čiurlionio gimimo metines.

## JA Valstybės

VASARIO 16 GIMNAZIJAI REMTI KOMITETAS, vadovaujamas pirm. Onos Zailskienės ir veikiantis Čikagoje, paskelbė sąrašą mokinių, kurie iš JAV išvyko į V. Vokietiją. Gimnazijoje mokysis: A. Augustinas, G. Černiūtė, T. Černius, R. Haehnelis, V. Kleiza, L. Kudirkaitė, A. Kvečas, A. Petraite, A. Raulinaitis, L. Rekašiūtė, R. Reškevičius ir M. Šulys. Taigi, Vasario 16 gimnazija šiais mokslo metais susilaukė palyginti gausaus dvylikos JAV lietuvių jaunuolių būrio.

KUN. DR. JUOZAS PRUNSKIS dienraščio "Chicago Tribune" laiškų skyriuje rugpjūčio 29 d. paklausė Pasaulio Bendrijų Tarybą, kodėl ji pakyrė \$560.000 Portorikul bei kitoms šalims išlaisvinti, bet neparūpino nė cento Lietuvos, Latvijos ir Estijos laisvės kovai, nors šias respublikas yra užgrobusi ateistinė sovietų diktatūra.

## Britanija

KANADOS LIETUVAIČIŲ KVARTETAS "AUSRA", vadovaujamas Valės Tautkevičienės, rugpjūčio 21 — rugsėjo 3 d.d. gastroliavo Britanijos lietuvių kolonijose. Jį pakvietė ir globojo Britanijos Lietuvių Bendruomenės valdyba su pirm. S. Kasparu. Viešnių iš Ontario Windso-ro koncertai buvo surengti Mančesteryje, Nottinghame, Derbyje ir Londone. Koncertus jos pradėdavo J. Petrošiaus daina "Lietuvai", Br. Budriūno "Tėviškėle", keliomis kitų lietuvių kompolitorių lyriškomis dainomis, liaudies dainų pyne, antrąją dalį skirdavo tarptautinėms kompozicijoms, trečiąją — estradinėms vilniečių kompozitorių B. Gorbulskio, A. Bražinsko, V. Bagdono, M. Vaitkevičiaus, J. Vilkončiaus, V. Juozapaičio dainoms. B. Šarūnas, "Europos Lietuvoje" aprašydamas londonišką koncertą, džiaugiasi "Aušros" laimėjimais, iš Kanados atvežta lietuviška atgaiva, bet ir pažeria keletą priekaištų koncerto rengėjams bei kitoms lietuvių organizacijoms. Pasirodo, aušrietės Londone praleido beveik savaitę, bet joms nebuvo sudaryta proga susipažinti su lietuvių gyvenimu. Pasak B. Šarūno, į tokių koncertų rengimą reikėtų įjungti visas pagrindines Britanijos lietuvių organizacijas. Tada būtų susilaukta gausesnį dalyvių, o menininkams būtų sudaryta platesnė galimybė susipažinti su Britanijos lietuviais bei jų gyvenimu.

## Italija

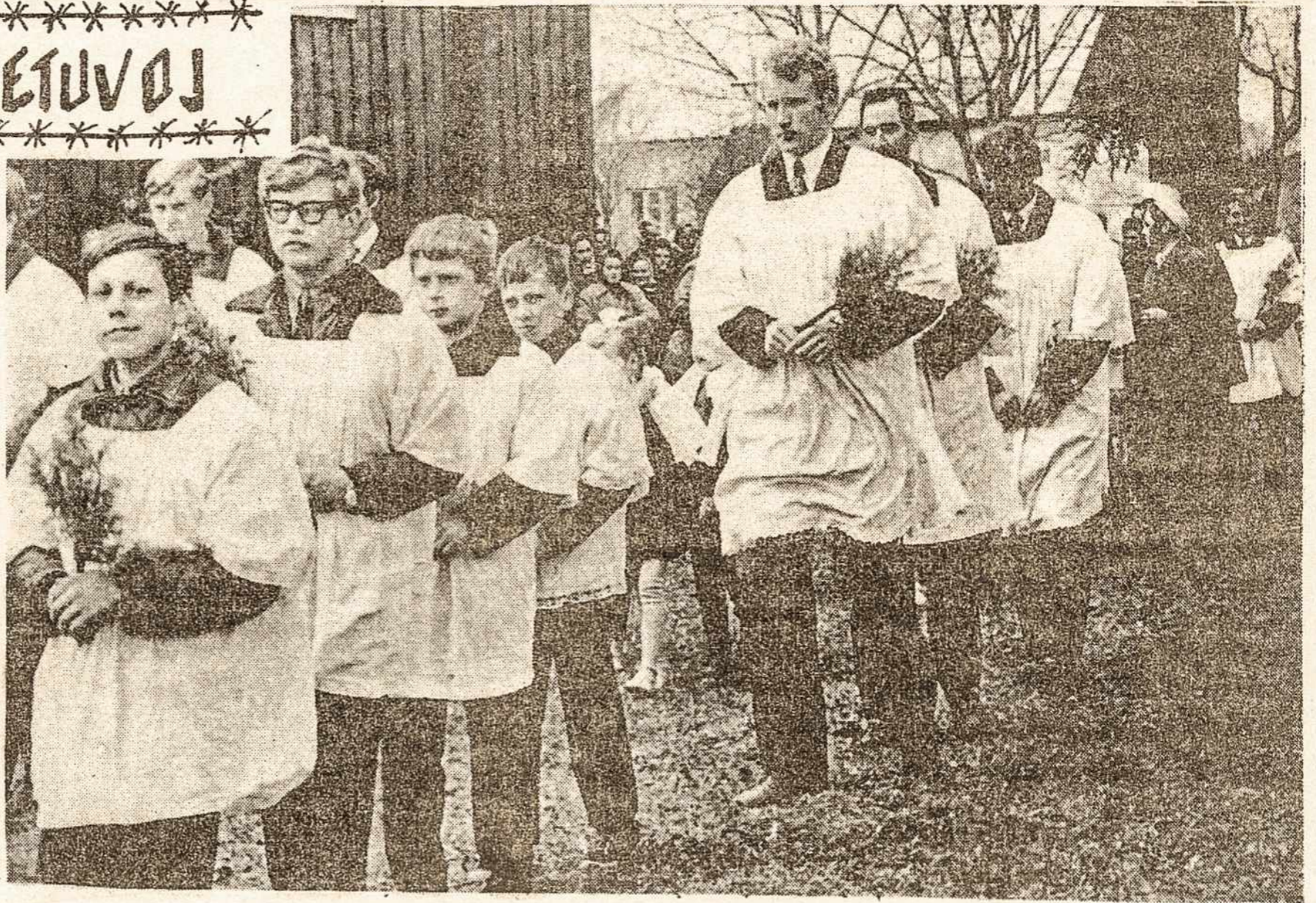
"L'OSSERVATORE ROMANO", Vatikano dienraštis, rugpjūčio 25 d. laidoje paskelbė pranešimą, kad popiežius Paulius VI rugpjūčio 18 d. audiencijoje priėmė du vyskopus iš okupuotos Lietuvos — Kauno ir Vilkaviškio vyskupijų koadjutorių vysk. Liudą Povilonį ir Panevėžio vyskupijos apaštalinį administratorių Romualdą Kriksčiūną. Romon jie buvo užsukę iš eucharistinio kongreso Filadelfijoje.

● Lietuviškoji šeima yra mažoji Lietuva, kurioje auga ateities tauta

## PAVERGTOJ LIETUVOJ

Neseniai mus pasiekė laiškas iš Lietuvos. Jo turinys iššaukia mūsų širdy didelį džiaugsmą, — džiaugsmą kad, nežiūrint persekiojimų, vergijos, okupacijos, LIETUVA YRA GYVA.

• Mes greičiau būsime linę pasiaukoti, jei atsiminsime, kad tėvyneje likusieji neša kur kas sunkesnę našta negu mes... J. ERETAS



### MARIJOS VARDO ATLAIDAI

Ceikiniuose per metus yra keletas parapijos švenčių — atlaidų. Iš jų pasižymi ypač Marijos Sopulingosios šventė (prieš Verbas penktadienį), surišta su gavėnios rekolekcijomis. Tą dieną iš visų kitų metų švenčių daugiausia žmonių eina šv. Sakramentų. Tai tikra visų metų dvasios atsinaujinimo šventė.

Bet savo išorinėmis išskilmėmis ir žmonių gausumu Marijos vardo atlaidai (šiemet jie buvo rugsėjo 12 d.) viršija visas kitas metų šventes. Į šią šventę suvažiuoja ne tik ceikiniškiai po visus miestus ir kampus išsisklaidę bet taip pat suplaukia daug žmonių ir iš kitų parapijų.

Šiemet prieš kapus didelėje aikštėje lengvųjų mašinų, kitų tvirtinimų, buvo daugiau negu šimtas. „Jokioje didžiulėje bažnyčioje nesutiltų tokia žmonių minia“, tvirtino vienas svečias iš Vilniaus.

Porą savaitių anksčiau prieš šiuos atlaidus paprasčiau vienus kaimus vainikų nupinti, kitus — bažnyčią išplauti, langus nuvalyti, šventorių sutvarkyti ir t.t. Paprasčiau, kad procesijoje ypač jaunimas dalyvautų. „Senesnieji, užleisdami savo vietas jaunesniesiems, tegul nesijaučia atstumti ar paniekinti, bet kaip tik tuo būdu jie dar daugiau pagerbti. Kad jaunimas, paėmęs iš senesniųjų tikėjimo vėliavą, ją drąsiai ir garbingai per visas gyvenimo audras neštų, kad jis išsaugotų brangų savo tėvelių palikimą išlaikytų dorą ir gražius savo tėvų papročius. Juk kaip tik tokie dalykai labiausiai senesniuosius pagerbia ir paguodžia. Jaunimas yra senesniųjų paguoda ir pasididžiavimas, o garbingi tėvai ir seneliai yra jaunimo pasididžiavimas ir stiprybė. Kaip gera tada senesniesiems pasitraukti į šalį ir net lengva mirti, kada jie mato, kad jų tikėjimas ir kitos brangenybės jaunoje kartoje ne žūsta, bet dar gražiau spindi ir bujoja, nepaisant visokių audrų“.

Pasirodė, kad ypač kai kurie kaimai su entuziazmu tuojau šoko į darbą. Nepasitenkinę paprastu ažuolu, ar kitų medžių lapais, jie iš miškų prisirinko tarp samanų augančių smulkių žalumynų (nežinau jų vardo), panašių į pataisus, kurie ilgą laiką pasilieka gra-

žūs. Iš jų pripynė tiek daug gražių, plonų vainikų. Jauni vyrai juos su motociklais atvežė į bažnyčią, o šeštadienį (IX.11) trys jaunuoliai atvažiuoja jų pakabinti (vienas iš jų bebaigęs studijuoti inžineriją, antras studijuoja viename technikume, o trečias — panašus į pirmuosius). Jie manęs paklausė, kaip kur vainikus kabinti. Aš jiems daviau laisvę „Jūs patys geriau išmanote, negu aš“. T. Paukštys sakydavo: „Nors ir nežmoniškai, kad tik kitoniškai“. Ir tikrai jie labai gražiai vainikus sukabino. Be jaunų vyrų kas būtų galėjęs po visus kampus bažnyčioje palaiptuoti ir sukabinti.

Mūsų bažnyčios didysis altorius gražus. Pernai jį paauksavome. Dabar Ceikinių bažnyčios altorius visoje apylinkėje pats gražiausias, kai kas iš ceikiniškių didžiujasi ar giriasi.

Altoriuje stovi (o gal eidama pas mus į priekį žengia) rankas maldai sudėjusi Marija, lyg maldaudama visiems Dievo gailėstingumo. Nuo pat Marijos kojų į vieną ir į antrą pusę žemyn ligi pat altoriaus apačios pamerktos gražios astros atrodė lyg antros Marijos rankos, lyg Motinos rankos, kurios norėtų visus savo vaikus apkabinti; margaspalvės astros atrodė tartum būtų Marijos rūbo pradžia, kuriuo ji norėtų visus savo vaikus pridengti ir globoti. O aukštai palubėje nuo pat did. altoriaus pradžios per visą bažnyčią vainikų eilės, lyg sparnai į abi puses išsiskleidę. Šį kartą žmogus bažnyčioje pasijunti lyg po kokiuo dangišku apsiaustu, pajunti Dievo gerumą ir globą.

Nuo abiejų altoriaus kraštų sustatytos žvakės trimis pakopomis atrodė lyg kokie laiptai ligi pat Marijos kojų. Tie iš žvakių sustatyti laiptai tartum visus kvietė kopti aukštyn į patį gražiausią kalną.

Šiemet iš Vilniaus Ceikiniuose atostogavo viena XI kl. mergaitė. Jos motina man kalbėjo, kad jai (tai mergaitei) Ceikiniuose labiausiai patiko puošti altorius. Ir su kokiuo užsidegimu kitos mergaitės, einančios prie 1-os Komunijos, puošdavo altorius. Kadais Gediminas K. iš USA rašė, kad mūsų lietuviškas jaunimas užsienyje turi talentų ir entuziazmo. Manau, kad tą patį galima pasakyti ir apie čia esantį jaunimą. Gali mus skirti

kad ir didžiausi kalnai. Bet laiptais kopdami aukštyn, kalno viršūnėje visada vieni kitus susitiksime, kaip susitinka brolis mylimą brolių ir brangią sesę. O kad mes visi aukštyn ir aukštyn veržtumės, kur daugiau tyro oro ir saulės!

Šiemet per šią Marijos šventę 9 val. rytą aš atlaikiau šv. Mišias, o T. Kutka pasakė gražų pamokslą apie Mariją ir Motinas. Mielagėnų kun. V. Černiauskas visą laiką buvo klausykloje.

Daugeliškio klebonas kun. Žemėnas 10 val. atlaikė pamaldas Daugeliškėje (sakė, buvo maždaug 150 žmonių) ir tuojau atskubėjo į Ceikinius ir čia po 11 val. Mišių su visais priedais suspėjo atvažiuoti ir pasakyti turiningą pamokslą. Ignalinos kun. Ign. Jakutis įprastu laiku 11 val. atlaikęs Ignalinoje sumą taip pat atskubėjo į Ceikinius.

13 val. čia pas mus sumą atlaikė T. Kutka. Po pašlakstymo tuojau procesija. Baldakimą nešė keturi 8-9 kl. berniukai. Žibintus (liktarnes) ir vėliavų kotus, smilkytuvą. taip pat paėmė į savo rankas tikrai jaunuoliai. Vieną namie austą vėliavą (Kryžius, antro pusėj šv. Kazimieras) nešė, geriau sakant, tikrai kaspinus laikė, 8 mergaitės apsi-vilkusios vyšniavos spalvos suknelėmis, pečius apsiaubusios lininės drobės lietuviškais raštais išrinktais apsiausteliais, o ant jų galvų baltos taip pat namie lietuviškais raštais austos karūnos. Visos mergaitės augštos (daugiausia Ceikinių studentės) atrodė, kaip daug kas pasako, kaip tikros karalaitės. Kitas vėliavas nešė mergaitės daugiausia apsi-rengusios tautiškais drabužiais, tikrai prie vienos vėliavos buvo baltomis suknelėmis. Žodžiu sakant, mūsų procesija įvairių spalvų.

Kitur, pav. Daugeliškyje visos mergaitės (procesijos dalyvės) apsi-rengusios baltai baltai kaip gulbės. O kaip gražiau, aš nežinau. Gal ir gerai, kad vienoje bažnyčioje vienokia, kitoje kitokia procesija. Varietas dilectat.

1976.VII.25 d. Daugeliškio parapija šventė 450 m. jubiliejų. Tą dieną ten buvo vysk. Steponavičius, kurį nuo šventoriaus vartų didžiulė jaunimo procesija — mergaitės su baltomis suknelėmis, o berniukai ir jaunu-

## KRISTUS KARALIUS

KADA tik, Viešpatie  
susigalvoju,  
Aš vis, kaip saulėn žiedas,  
į Tave smelkiuos.  
Prisimena man Tavo nuogos  
rankos, kojos,  
Dyglių vainikas  
ant galvos.

Nueina debesys,  
ir rūkas išsisklaido,  
Ir vakare subėga  
žvaigždės ant dangaus.  
Virš jų, virš jų  
matau aš Tavo veidą,  
Veidą, kaip Dievo  
ir žmogaus.

Matau, iš spyglio  
skleidžias žiedas.  
Jau greit, jau greit  
vainikas visas sužydės.  
Ir eina tautos,  
išrinktos ir atmestos,  
Ir gieda gražiausį  
posmą tą šventos giesmės.

Vytautas Mačernis

MARIJOS VARDŲ  
ATLAIDAI

liai su baltomis kamžomis - nulydėjo į bažnyčią. Vyskupas eidamas laimino suklaupusią minią, daug kas ašaras šluostėsi, pamatę savo bažnyčioje vyskupą. Tada po pamaldų pats vyskupas visus pasveikino, pasidžiaugė kad Daugeliškyje daug jaunimo.

Ceikiniuose prieš sumą pajudėjo procesija. Visur jauni jauni ir vaikai, tik priekyje tarp dviejų jaunuolių nešė kryžių Ceikinių bažnyčios komiteto pirmininkas, kaip koks patrijarkas ir visų senesniųjų atstovas, kurių pėdomis taip pat ir jaunimas pasiryžęs eiti.

Prieš baldakimą, prieš mažąsias gėlių birstytojas, kitaip sakant tarp baldakymo ir vėliavų,ėjo nemažas būrys vaikų su degančiomis žvakėmis. Vėjelis kiek pūtė, ir tai vieno tai antro berniuko rankose žvakės užgesdavo, o tada jie tuojau susispietę po kelis į krūvą vėl vieni nuo kitų savo žvakes užsideddavo. Kada aš tai pamačiau, iš karto mane norėjo imti lyg koks piktumas ar gėda, kad vaikai taip netvarkingai procesijoje eina ar laksto, vieni nuo kitų žvakes degiodami. Bet tuojau vėl į galvą šovė mintis: Juk ir gražu, jeigu vaikai ir jaunimas taip uoliai saugo savo širdies žiburį kad jis neužgesėtų, o jeigu kuriam atsitiktų nelaimė ir kokios nors audros tą žiburį užpūstų, kad tuojau nuo draugų degančios žvakės jį vėl užsižiebtų. Juk ypač vaikai ir jaunimas turi vieni kitiems padėti pasidaryti geresniais ir kartu laimingesniais..

Varpams gaudžiant (o Ceikinių varpai labai gražiai skamba), žmonėms giedant, vi-

sa procesija palengva žygiavo aplink bažnyčią, o žmonių pilnas šventorius, nors jis ir gan didelis. Kaip koks gyvas gėlių vainikas, suklaupusių žmonių eilės juosė visą bažnyčią ir kartu procesiją. Žinoma, netrūko ir žioplių, kurie pro akmeninę šventoriaus tvorą žiūrėjo į šį reginį. Ar visa tai nebuvo gyvas pamokslas?

Procesijoje iš kunigų aš tik vienas dalyvavau (žinoma, be celebranso) o kiti trys svečiai kunigai pasiliko bažnyčioje klausyti išpažinčių.

Pas mus bažnyčioje sekmadieniais labai retai aukos renkamos: gal tik kartą per mėnesį. Pernai per Marijos vardo atlaidus aukų rinkti išėjo iš jaunimo tarpo, o aš nuėjau išpažinčių klausyti; berods buvo mažiau svečių kunigų. Šiomet bažnyčioje rinko aukas pats bažnytinio komiteto pirmininkas, o aš su vienu aukštu jaunuoliu, prieš porą metų grįžusiu iš kariuomenės, išėjome aukų rinkti šventoriuje. Įdomu pamatyti žmones, kaip jie meldžiasi... Šventoriuje buvo daug mažų vaikų kartu su tėvais. Atrodė, kad vaikams buvo didžiausias malonumas iš tėvų gautą pinigą atnešti ir paaukoti bažnyčiai. Kada aš vieną ar antrą vaiką paklausdavau: „O ar tu pats dar turėsi pinigų nusipirkti saldainiams?“, ne vienas vaikas atsakydavo: „Tulėsiu“. Vienas berniukas gal 4 metų atnešė 2 monetas po 15 kapeikų: aš vieną iš jo paėmiau, o antrą jam pačiam palikau. Vaikutis atrodo dvigubu džiaugsmu apsidžiaugė: kad iš jo auką kunigėlis paėmė, ir kad jam dar liko pinigų

Imponuojanti  
lietuviško solidarumo  
demonstracija

Chicago. — "Imponuojanti lietuviškojo solidarumo demonstracija", taip užvardintas ilgas Kazimiero Lukomskio V Lietuvių tautinių šokių šventės aprašymas, įdėtas lenkų "Dziennik Związkowy" (IX.8) laikrašty. Gėrėjosi autorius lietuvių tautiniais, spalvotais drabužiais, dar daugiau pačiais šokiais ir gražiu jaunimu. Pripažįsta lietuvių sugebėjimą suorganizuoti tokią milžinišką šventę, sudariusią nepaprastą išpūdį, ir dviejų tūkstančių jaunimo, parodžiusio didelio entuziazmo ir laikymosi kultūrinių lietuvių tradicijų.

Plačiau cituoja prezidentienės sen. Percy ir gubernatoriaus Walkerio pasakytus žodžius. "Sekmadienio išpūdis buvo svarbiausias ne tiek pačia šokių šventė, kiek lietuvių solidarumo demonstracija ir jų atkaklus siekimas laisvos ir nepriklausomos Lietuvos... Reikia manyti, kad siekiant to tikslo, abi tautos (lietuviai ir lenkai) sugebės išlyginti savo kaimyninius santykius, sugyvens draugiškai, supras ir gerbs vieni kitų teises", rašo Lukomski.

Pro atvirus bažnyčios langus sklido giesmių žodžiai ir varpelių skambėjimas. Per pakylėjimą vėl sugaudė varpai, visa minia šventoriuje suklupo ant kelių.

Bažnyčioje šv. Komuniją dalinti padėjo Daugeliškio klebonas, kuris, sakė, išdalino berods 190, pats celebransas turėjo daugiau išdalinti. Tada vien tik per sumą prie šv. Komunijos buvo 400 su viršum.

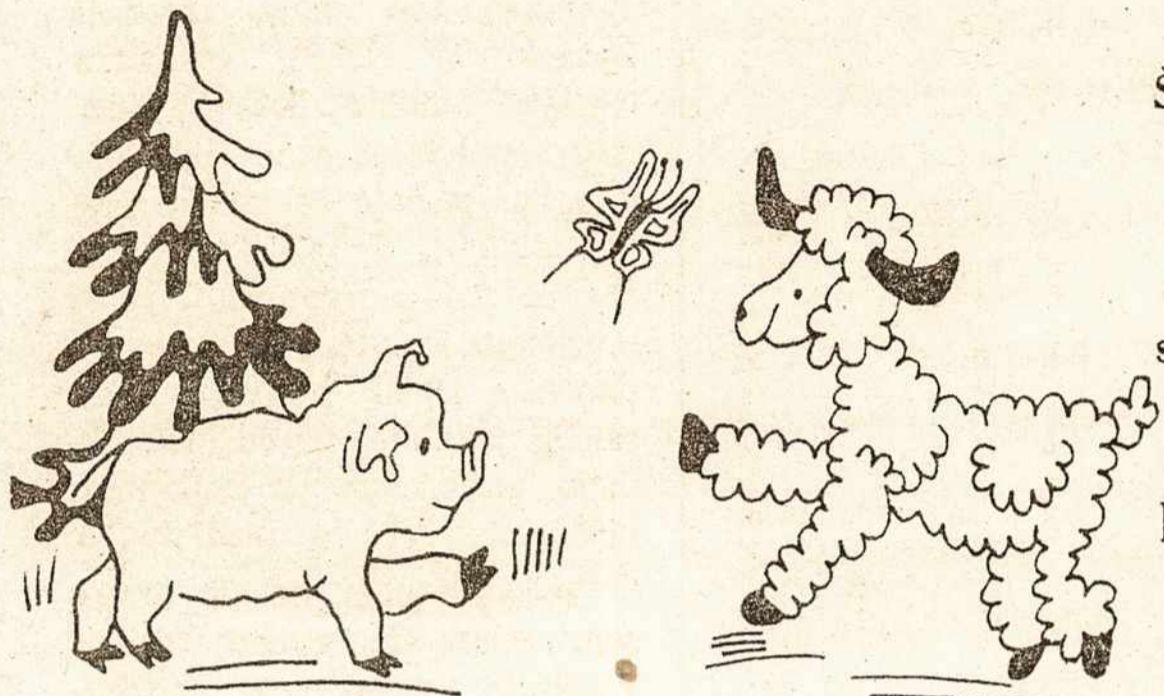
Po sumos šventoriuje gražų ir drąsų pamokslą pasakė Mielagėnų klebonas Kun. Vl. Černiauskas (g. 1931 m.). „Iš kur jam sklandžiai plaukė?“, vėliau stebėjosi kiti. Visi su dėmesiu klausėsi. Nors pamokslininko balsas stiprus ir aiškus, bet vistiek visa minia šventoriuje negalėjo girdėti. Gaila, kad neturėjome garsiakalbio.

Ignalinos klebonas kun. Ign. Jakutis (g. 1937 m.) pasirodė kaip meteoras ir net stiklinės arbatos neišgėręs, tuojau vėl išskubėjo į Vidiškes 15 val. pamaldų laikyti. Panašiai pasielgė ir Mielageniškis su Daugeliškiu; tiesa, šie kiek užvalgė, bet tuojau vėl išskubėjo. Tik. T. Kutkai nebebuvo ko skubėti, nes pas jį Palūžėje 14 val.) pamaldas atlaikė iš Kaltanėnų atvažiuavęs T. Petronis.

Šalia visų tamsybių, supasavimų ir apsileidimų, gyvenime yra ir gražių dalykų, kuriuos svarbu išlaikyti..

... mes žinome, kad tik vienas Dievas tobulas ir nesikeičia, tik jis vienas gali visus ir visada sužavėti. Todėl gyvenime reikia Jam už viską dėkoti: ir už šviesos spindulėlį, kuris į Jį veda ir kviečia, ir už tamsumas ir žemės spyglius, kurie žmogų nuo žemės stumia ne kur kitur, kaip į Dievą

# MŪSŲ LIETUVA Ilgiesiems



## PARŠIUKAS

Felix Timmermans

Iš nederlandų kalbos vertė Z. Tenisonaitė

— Tėti, — klausia Nida, — kodėl paršiukai bėginėja nuogi?

— Nes jie neturi plaukų, — skubėjo atsakyti jos broliukas Vidas.

— Žiūrėkit, — sako tėtis, — paršiukas turi plaukų. Štai čia vienas, ten kitas. Čia dar keli...

— Čia ne plaukai, tėti! Jie atsirado nuo silkių valgymo.

— Tai kodėl paršiukai nuogi? — vėl klausia Nida.

— Ir kodėl vaikšto lyg ant kojų pirštų galiukų? — susidomėjo ir Vidas.

Ir kodėl snukutis toks ilgas?

— Ir kodėl akutės tokios primerktos, kaip verkiančio kūdikėlio?

— Ir kodėl uodegytė suraityta?

Klausimų apsemtas, tėtis galvoja. Tada jis atsisėda, atsilošia ir ima pasakoti.

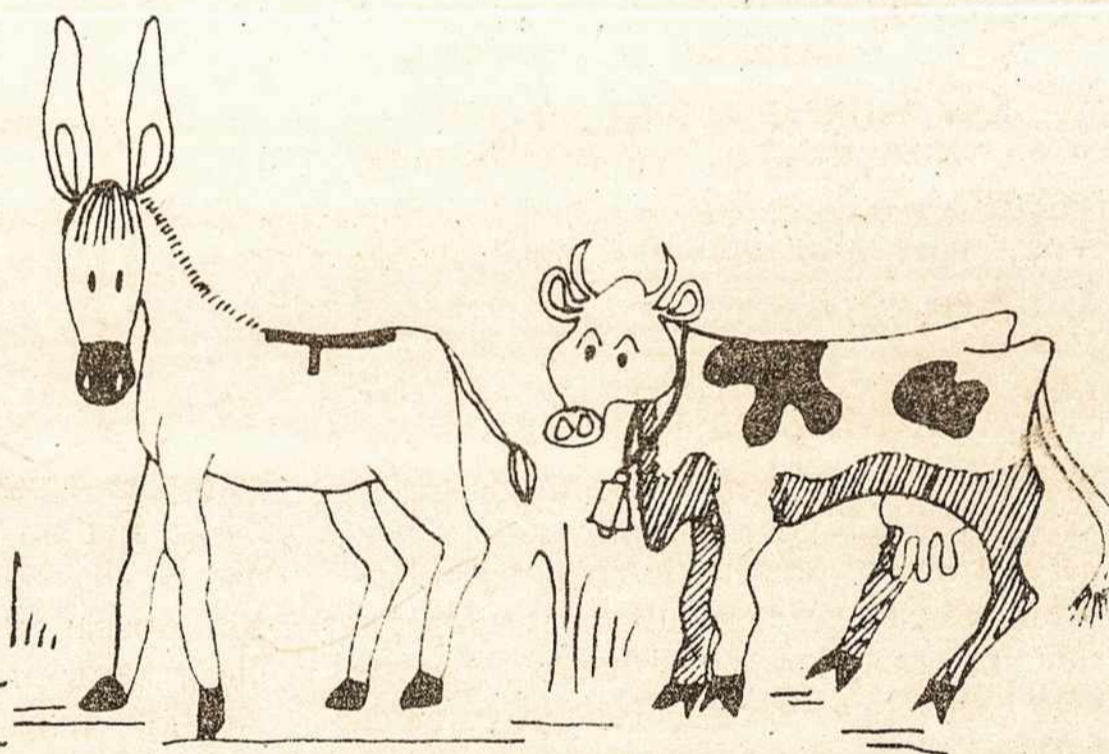
— Kai Viešpats Dievas sutvėrė gyvulius, visi buvo nuogi. Bet tą pačią dieną su angelų pagalba Jis ėmė juos

rengti ir puošti, kaip kuriam geriau tinka. Kiekvienas ramiai stovėjo ir laukė savo eilės. Tik vienas paršiukas buvo neramus. Jis išalko. Pabėgęs iš rikiuotės, nukūrė į mišką. Ten, šniukštinėdamas žeme, rado minkštų, sultingų šaknelių, kurias tuoj suėdė.

Priėdęs, paršiukas atsigulė ant nugaros ir iškėlė savo keturias kojytes į viršų. Kai atsibudo, saulė jau buvo nusileidusi. Tik tada jis atsiminė, kad dar nebuvo aprengtas.

Paršiukas nuskubėjo ten, kur darbavosi Viešpats Dievas su angelais. Pakeliui sutiko išpuoštus gyvulius. Kaip gražiai jie atrodė!

Avinukas turėjo baltus marškinėlius iš garbanotų vilnų. Asilas gavo pilką apsiaustą su ruda kryžium ant nu-



garos, nes jis neš Jėzų į Jeruzalę. Liūtas gavo karčius, kaip palmės medžio lapai, o karvė — baltas ir rudas dėmes.

Tigras buvo kantriai nuteptas juostomis iš abiejų šonų — visai vienodai iš kairės ir iš dešinės. Net ir varlė, kuri vis negalėjo apsispręsti, ar ji gyvens vandeny ar virš vandens, gavo ypatingą kostiumą. Jis buvo išmargintas įvairiais raštais ir nepraleido vandens. Šuo gavo kailį pagal užsakymą — vienu ilgi plaukai, kitur trumpi. Ožys gavo barzdelę, kaip pašto tarnautojo, o gaidys gavo tiek gražių plunksnų, kad pats nebežinojo, ka su jomis daryti.

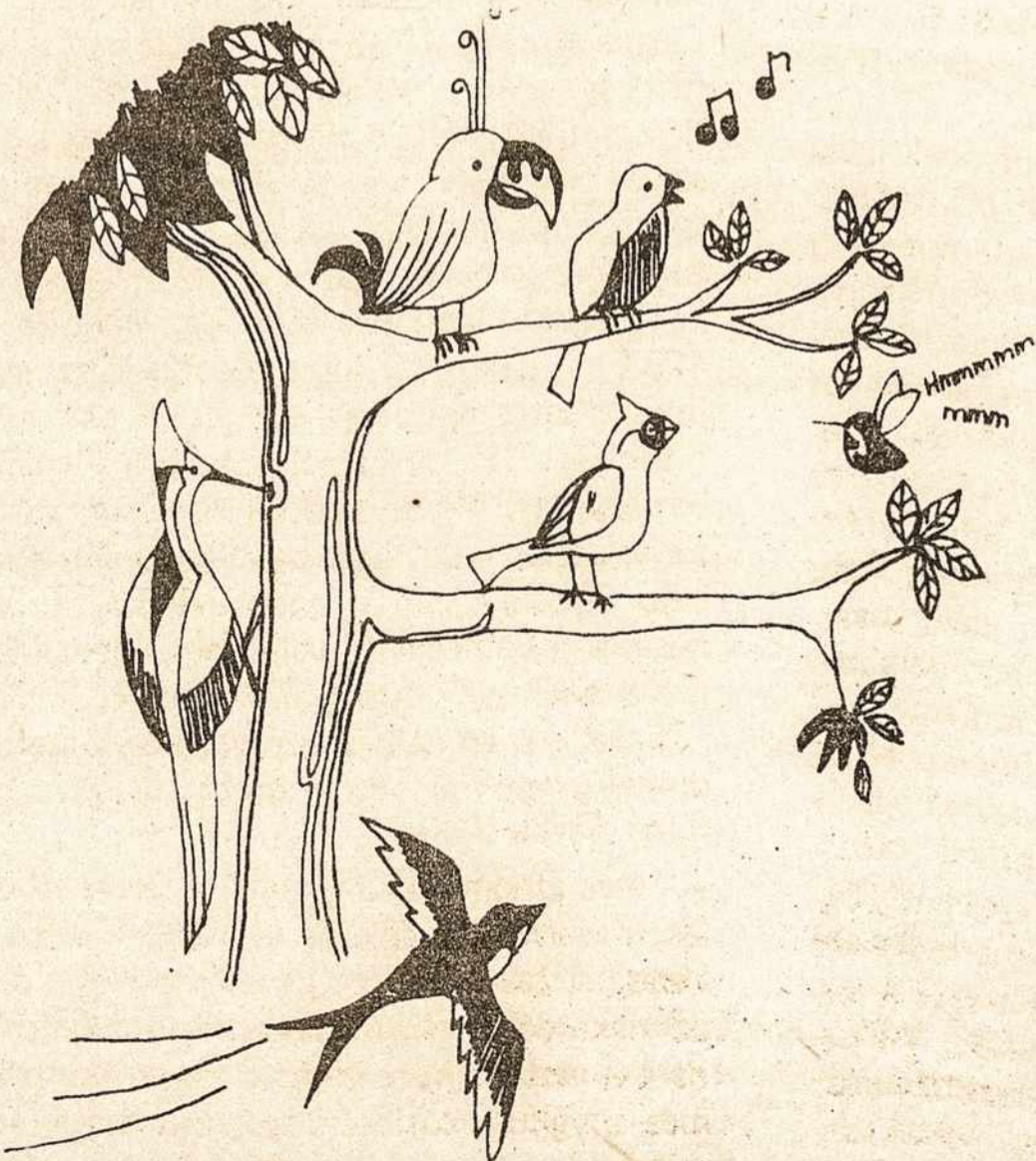
IŠ EGLUTĖS

(Bus daugiau)

# eglutė

UŽSAKYKIT SAVO VAIKAM  
EGLUTĖ

EGLUTĖ — vienintelis lietuviškas laikraštėlis vaikams išėivijoje. Redakciją sudaro: ses. Ona Mikailaitė, Elena Juknevičienė, Danguolė Sadūnaitė. Administruoja ir spausdina Nekaltai Pradėtosios Marijos Seserys. Putnam, Connecticut 06260. Prenumerata metams — \$7.00, vieno numerio kaina — \$0.75.



# Lietuvių Sąjungos - Aliança Pastogėje

## 45 METAI LIETUVIŲ SAJUNGAI BRAZILIJOS

(MIRUSIEMS SAJUNGOS NARIAMS PAGARBTI)

Amžiais išgyvenę prie Baltijos jūros kranto; Nemuno, Šešupės, Nevėžio ir Šventosios plačiuose kloniuose išugdę savąją dainą, kalbą ir papročius, Atlanto vieškeliais plačiais išsklidome po pasaulį – Europą, Ameriką, Aziją, Australiją ir Afriką. Naujų vėjų, svetimų audrų blaškomi, daugelis mūsų neatlaikė ir viliojančių pagundų sukuryje žuvo. Kiti, gi, jausdami pavojų, jieskojo kelių ir būdų nuo jų apsiginti, nepasilikti, pradėtoje emigranto kelionėje, vieniems, o spiestis krūvon, jungtis į draugijas, bendruomenes, pintis į gyvą tautinio vieningumo vainiką, kad ilgėčiau išlaikius ir būsimoms savo kartoms perdavus lietuviškus tautinius jausmus, meilę ir pagarbą savajai kalbai, papročiams, istorijai.

o o o

Mūsų pačių širdies pagamintomis gijomis ir mes, atvykę Brazilijon, nežinomo krašto šalin, greitai pajutome pavojų netekti atsivežtų prigimtų tautinių lobių. Jungėmės tad į vienetus: kūrėme organizacijas, steigėme mokyklas, statėme bažnyčias, organizavome spaudą, kad sustiprintum mūsų atsparumą grėsiantiems pavojams.

Viena tokių lietuviybės tvirtovių ir buvo pastatyta 1931 metais lapkričio mėn. 24 dieną, São Paulo mieste, kur tuo laiku, o ir visais laikais, spietėsi didelė dauguma lietuvių emigrantų. Ta tvirtovė ir buvo pavadinta LIETUVIŲ SAJUNGA BRAZILIJOS. Tai įvyko lygiai prieš 45 metus, kai tapo pastatyti ir kiti šių dienų išlikę pamatai lietuviybės užuovėje nuo svetimų vėjų. To-

limojo krašto šalyje, ta lietuviškoji tvirtovė - LIETUVIŲ SAJUNGA BRAZILIJOS - apsišarvavusi lietuviškais mokyklomis, spauda, dainos menu ir nepalaužiama meile ir tikėjimu savajam kraštui, aukštai kėlė lietuviybės vėliavą ilgus ir ilgus metus.

o o o

Daugelio metų žvarbūs vėjai negailestingai nors ir alino pastatytą lietuviybės apsaugai tvirtovę, retino jos narių eiles, tačiau neįstengė jos sugriauti. 45 metų amžius dar labiau sukonsolidavo šiuos namus, kurie tapo ne tik mūsų gimtojo krašto dalimi, bet taip pat pagarbos, susikauptimo ir maldos namais, kuriuose, šiandieną susirinkę, lenkiame galvas prieš tuos, kurie, įvairiomis epokomis, 45 metų bėgyje, pasitraukė iš mūsų tarpo ir iškeliavo į dausių kraštą, palikdami tuščias savo vietas mūsų Sąjungoje. Daug jų iškeliavo, tačiau ne mažai dar liko. Šiandien, iškeliavusiems amžinybėn statome pagarbos paminklą – pagerbdami jų atmintį, įrašome jų vardus į mūsų išėivijos istorijos lapus.

o o o

Pasitikėdami jaunyste, drąsa ir ryžtu, jie paliko savo mylimą kraštą ir išėjo plačiuoju keliu į nežinomus tolius, gyventi po svetimu dangum, tikėdami, pasikeitus aplinkybėms, vėl grįžti į savąją šalį, į Baltijos kraštą. Bet, deja, neišsipildė jų svajonės. Daugelis krito šioje kelionėje.

Ne vienas, apleisdamas savo tėviškę, prie sody-

### GRĮŽO IŠ EUROPOS

Sąjungos-Aliança pirmininkas Aleksandras Bumblis su žmona Maryte, apkeliavę beveik visą Europą, laimingai grįžo, ir dabar ilsisi prie Atlanto kranto, savo vasarnamy Barqueçaba, prie São Sebastião. Sąjungos-Aliança pirmininko pareigas ir toliau eina vic Jonas Antanaitis.

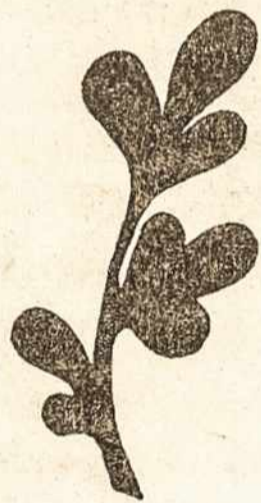
o o o

Sąjungos-Aliança Moterų sekcija ruošiasi, gruodžio mėn. prie bazaro. Kviečiamos yra moterys prisidėti su fantais, kurie, bazaro metu, bus parduodami, o pelnas bus skiriamas pašalpoms.

o o o

1977 Naujų Metų sutikimas jau nutartas ruošti Sąjungos salėje. Naujų Metų sutikimas yra tradicinė Sąjungos šventė ir jai ruošiamasi linksmai praleisti gražiai išpuoštoje salėje.

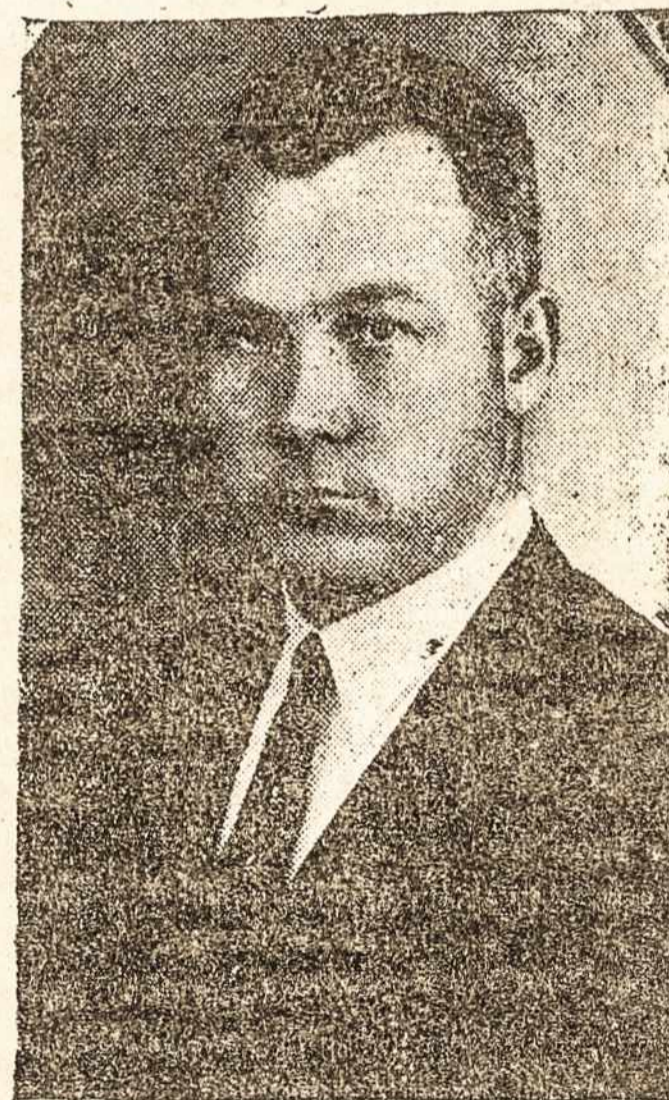
o o o



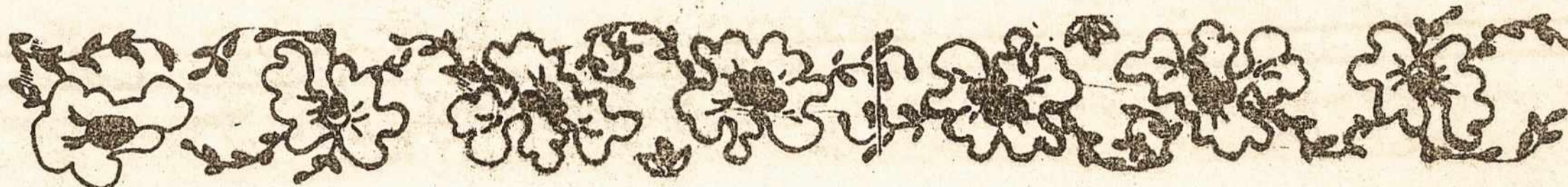
**LIETUVIŲ SAJUNGOS BRAZILIJOSJE** mirusieji buvę pirmininkai ir garbės pirmininkas, konsulas Aleksandras Polišaitis. Trūkstą fotografijos Antano Tamošausko.



A. Polišaitis  
Garbės pirmininkas



Lionginas Gaigalas



## 45 METAI LIETUVIŲ SAJUNGAI BRAZILIJŲ

bos vartų, atsisveikindamas savo tėvą ir motiną, brolių ir sesė, pamojo rankomis ir tarė: Mes grįšime čia.

Vieni grįžo, kiti dar tebegyvena tomis svajonėmis, o daugelis, audrų verpetų sukuriuose, sveti-

mųjų vėjų blaškomi, dingo – neatlaikė ir žuvo emigrantų jūroje, joje paskandinę visas savo svajones ir savajam kraštui, prie sodybos vartų, paliktus pažadus. Jie ten negrįžo.

Lietuvių Sąjungos Brazilijoj nariai, įvairiomis epokomis, palikę mus ir nuėję amžinybėn:

Aleksandras Polišaitis  
Prel. Aleksandras Arminas  
Alfonas Žibas,  
Antanas Majus,  
Antanas Pavilonis  
Antanas Laurinavičius  
Antanas Raslanas  
Antanas Tamašauskas  
Apolonija Čemarkienė  
Adomas Marcinkevičius  
Antanas Šimbelis  
Bronius Stankevičius  
Bronė Stasiulionis  
Bronius Steponaitis  
Br. Pinkauskas  
Danielius Pukenis  
Estel Balkevičius  
Feliksas Čemarka  
Jonas Džiugelis  
Jonas Širvydas  
Jonas Balkevičius  
Jonas Šiaučiulis  
Jonas Kazlauskas  
Jurgis Sliesoraitis  
Juozas Baužys  
J. Maziliauskas  
Juozas Juodgudis  
Juozas Matelionis  
Kazys Bratkauskas



Kostas Meškauskas  
Kostas Gudavičius  
Karolina Navickas  
Lucija Šukytė  
Lionginas Gaigalas  
Marija Mačaitis  
M. Petraitis  
Napolis Gudliauskas  
Ona Stankevičienė  
Petras Jurgutis  
Povilas Vonžodas  
Povilas Korsakas  
Pranas Ingaunis  
Pranas Blaževičius  
Pranas Pranaitis  
Simas Bakšys  
Stasė Valiukevičiūtė  
Štasy Kubiliūnas  
Vladas Zaluba  
Vladas Pinkauskas  
Viktoras Degutis  
Vincas Bartkus  
Valerijus Gudliauskas  
Vytautas Nalivaika

Nežinome tikrai, bet gal pasitai-  
kė, kad kieno nors pavardė nepa-  
skelbta, dėl neturėjimo tikrų žinių.  
Jei tai įvyko, atsiprašome.

L.S.B. Valdyba

Lietuvių Sąjungai Brazilijoj, lapkričio mėn. 24 d., suėjo lygiai 45 metai. Šio jubilėjaus proga, Sąjungos Valdyba nutarė pagerbti mirusius Sąjungos narius su pamaldomis, pačioje Sąjungos būstinėje, kur bus atlaikytos mišios, dalyvaujant prel. P. Ragažinskui ir giedant V. Zelinos lietuvių chorui. Kviečiami sąjungiečiai ir jų draugai dalyvauti šiose iškilmėse ir pagerbti mirusiuosius narius.

o o o

Pirmąją Lietuvių Sąjungos Brazilijoj valdybą sudarė: Garbės pirmininkas konsulas dr. P. Mačiulis; pirmininkas mok. Lionginas Gaigalas; Sekretorius Feliksas Čemarka; išdininkas Jonas Džiugelis.

o o o

Artinasi Sąjungos-Alianča valdybos rinkimai, kurie įvyks ateinančių metų pradžioje. Sąjungiečiai turi labai rimtai prie jų pasiruošti.



Antanas Majus



Jonas Džiugelis



Mario Dantas





# MŪSŲ ŽINIOS

## RIO DE JANEIRO

Sekančios lietuvių Mišios katedros koplyčioje bus gruodžio 5 d. 11 val. Lapkričio 16 buvo pašventinta naujoji Rio de Janeiro katedra, todėl nuo dabar teks sakyti, kad lietuvių koplyčia yra prie „senosios katedros.“

Lapkričio 14 d. Mišios buvo skirtos už visus kolonijos mirusiųsios, kurių pavardes Mišių pradžioje perskaitė Ernestas Petraitis.

Sužinoję viešbutyje pakabintame kalendoriuje apie lietuvių pamaldas, jose dalyvavo Algis Saulius su žmona iš Čikagos, praleidžią savaitę Brazilijoje. A. Saulius dirba Liquid Carbide bendrovėje ir yra tarnavęs keletą metų Ispanijoje. Iš Rio išskrido Argentinon. Taip pat pamaldose dalyvavo lietuvaitė iš Jačanã, São Paulo, persikėlusį gyventi Rio de Janeiro.

Antanas Gaulia sveiksta po lengvos balso stygų operacijos, turėdamas visai nekalbėti. Kristina Gaulytė, laisvai kalbanti angliškai ir vokiškai, buvo vertėja veterinarų kongrese ir šią savaitę dirba dar kitame suvažiavime. Gali būti, kad nebus vertėja automobilių parodoje São Paule šio mėnesio pabaigoje, nes rengėjai pageidauja tipišku brazilų - mullačių, o Kristina šviesiaplaukė.

Septyni lietuviai atstovavo koloniją vengrų pamaldose, minichiose vengrų sukilimo dvidešimtmety spalio mėnesį.

Lietuvių pamaldų proga iš São Paulo buvo nuvežta leidinio „Krikščionybės sklaidimas pasaulyje“ ir portugalų kalba lapelis apie Lietuvą.

Kalėdaičius - plotkeles Rio de Janeiro galima gauti pas Uršulę Gaulienę ir lietuvių pamaldų metu.

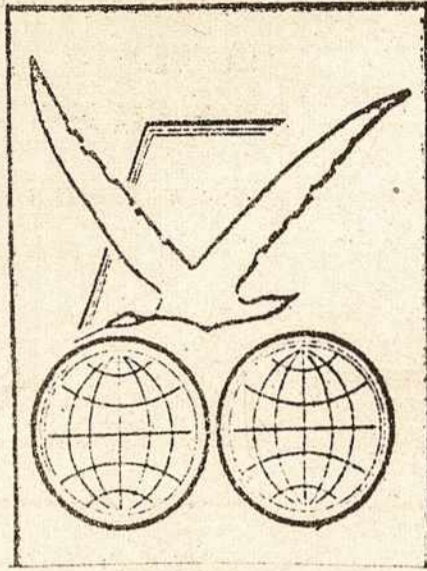
Praneša J. E. Petraitis:

**JANE ŽAIDYS**, Jono Žaidžio ir Elisos de Carvalho Žaidys dukterė, laimėjusi 2-me Jaunųjų Pianistų Konkurse VOLTA REDONDA mieste premiją, š. m. spalio 27 dieną išpildė „Escola Nacional de Musica“ (prie Rio de Janeiro Universiteto) dalį programos. Publikos būta pilna salė, kuri jaunai pianistei karštai paplojo.

Janė gavo medalį ir piniginę premiją.

## A. A. STASYS DUTKUS

Maloniai kviečiame gimines, draugus ir artimuosius dalyvauti metinėse Mišiose už a. a. Stasį Dutkų š. m. gruodžio 5 d., 11 val. Rio de Janeiro senosios katedros koplyčioje.



## PRAŠO ŽENKLIUKŲ

Lietuvių imigracijos penkiasdešimtmečio lipinukų bei raktinukų laiškais ML redakcijos prašė apie juos Šiaurės Amerikos spaudoje paskaitę, S. P. Juodvalkis, A. Dilkus ir St. Baltis iš Čikagos ir A. Ruzgas iš Woodhaven.

## UŽSISAKE IR PARĖMĖ KNYGA

Brazilijos lietuvių imigracijos penkiasdešimtmečio leidinį be jauspaudoje minėtų parėmė šie asmenys. Iš anksto užsisakiusiųjų pavardės taip pat įdėtos knygon, kuri šią savaitę atiduodama spausdinti.

## MECENATAI

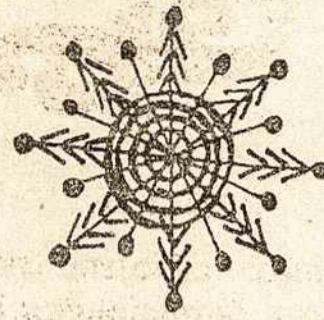
Liet. Kat. Bendruomenės choras	2.000,00
Algirdas Sliesoraitis (tėvo Jurgio Sliesoraičio atminčiai)	500,00
Jonas ir Vera Bratkauskai	500,00

## GARBĖS LEIDĖJAI

Juozas ir Marija Čiuvinskai	100,00
Jonas ir Marija Jodeliai	100,00
Juozas Bendžius	100,00
Ona Gaigalienė	100,00
Vytautas J. Bendžius	100,00
Magdalena Bortkevičienė	100,00
Kazimieras Bacevičius	100,00
Jonas Bagdžius	200,00
Vincas V. Banys	100,00
Antanina Zakarauskas	100,00
Aleksandras Bumbliis	200,00
Česlovas Jakiūnas	100,00
Vila Anastácio per Petrą Žarkauską	250,00
Mykolas Ivanauskas	10 dol.

## PRENUMERATORIAI

Karolė Pažeraitė	6 dol.
Jonas ir Ona Paukščiai	50,00
Julius Mekšėnas	50,00
Algirdas Pumputis	50,00
Nelson Serbenita	50,00
Albertas Greičius	50,00
Regina Škėma Brito	50,00
Jonas Jurčiukonis	50,00
Jonas Gilevičius	50,00
Ona Polikaitienė	50,00
Izidorius Navickas	50,00
Petronėlė Vosylienė	50,00



## I V A D A S

Kas neatsinaujina, pasensta, atsilieka, tampa neaktualus.

Bažnyčioj atsinaujinimas vyksta nuolat, tik ne visuomet tuo pačiu tempu ir tokioj pačioj formoj. Dažnai jis eina labai lėtai.

Ryškesnis atsinaujinimas dabar, po Vatikano II Susirinkimo. Atsinaujinimas – pačios Evangelijos esmė. Nes Evangelija visuomet yra ... naujiena.

„Evangelizuodama, Bažnyčia suvokia ne ką kita, kaip tik Gerosios Naujienos skelbimą žmonėms, kad jie atsinaujintų“, sako pop. Paulius ir šiam savo „Paskatinime“.

O „atsinaujinimas“, tęsia ten pat pop. Paulius, „prasideda nuo pavienių asmenų. ir išplinta iki kolektyvinės tautos sąmonės“ (Žiur. psl. 6-7).

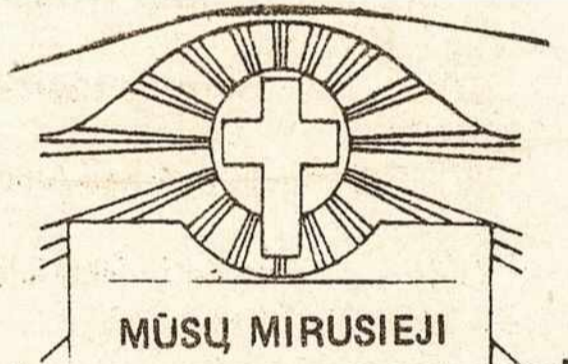
Visa Bažnyčia kviečiama atsinaujinti. Atsinaujinti kviečiamas kiekvienas krikščionis.

Atsinaujinti esame kviečiami ir mes, lietuviai, kaip visuotinos Bažnyčios gyva dalis.

Kad žinotum kur, kaip, kokioj formoj atsinaujinti, pirmiausia reikia pažinti pačios Bažnyčios Galvos nurodymus.

Štai ir šio leidinio tikslas: kad kiekviena lietuvių šeima bei kiekvienas lietuvis galėtų ir lietuviškai susitikti su vienu svarbiausiu paskutiniųjų Bažnyčios dokumentų; ir asmeniškai jį įsigilinti. Paskui teks individualiai ir bendruomeniškai imtis išvadų, kurias dokumentas iškelia.

Dievui padedant ir geros valios žmonėms pritariant, seks ir daugiau religinio-pastoralinio turinio leidinių.



A. A.

## SALOMEJA BRAŽINSKIENĖ

Lapkričio 10, keturis mėnesius sunkiai sirgusi, mirė Salomėja Kaunaitė Bražinskienė, 70 metų amžiaus, kilusi iš Kretingos, Brazilijon atvykusi po Antrojo pasaulinio karo, gyvenusi Vila Bonilha. Palaidota Tremembé kapuose. Septintos dienos Mišios buvo Vila Remédios, trisdešimtos dienos bus Vila Bonilha bažnyčioje.

Palieka vyrą Antaną, du mėnesius prieš jų vedybų 50 metų sukaktį, dukterį Genovaitę, sūnų Algimantą, vaikaičius Arvydą ir Vytą Kučinskus, gimines Lietuvoje.

30-tos dienos mišios už a.a. STASIO JUREVIČIAUS sielą bus lapkričio-novembro 24 d. 7 val. ryto šv. Kazimiero koplyčioje, R. Juatindiba 28. Kviečiame visus gimines ir pažįstamus -

Seserys Ieva ir Marija

Lietuviškai kalbanti

Vyrų – moterų – vaikų gydytoja

**DRA. HELGA HERING**  
médica

HOMENS-SENHORAS  
CRIANÇAS

Av. Eulina, 99-V. Sta. Maria  
(Skersgatvis ties nr. 2214, Av. Deputado Emílio Carlo-Bairro do Limão)

Tel.: 220-0439 / 266-3569

## A.A. SALOMĖJAI BRAŽINSKIENEI

mirus, jos vyrui Antanui, dukrai Genovaitei, sūnui Algimantui ir vaikaičiams Arvydai ir Vytui Kučinskams, reikiame gilią užuojautą ir kartu liūdime.

Emilija Pupėnienė ir Nijolė Mikalkėnienė su šeima

# MŪSŲ ŽINIOS

## LIETUVIŲ SODYBOS REIKALU

Ilgai ieškojus senelių namams ir jaunimo stovyklai žemės, liko dvi galimybės: mažesnis gabalas, kurio užtektų senelių namams ir jaunimui, ir kitas didesnis, kuriame be minėtų įstaigų galėtų tilpti lietuviškas kaimas /30 ar 50 sodybų/. Jei susidarys reikiamas skaičius norinčiųjų, bus perkamas didesnis.

Už 20.000 kr. jūs galite turėti 1.000 kvadratinį metrų sklypą Atibajoje ir dar 7 alkierius bendram naudojimui /área verde/.

**PIRKIMO REIKALAMS APTARTI** lapkričio 22, pirmadienį, 20:30 V. Zelinos klebonijoje šaukiamas susirinkimas. Kviečiami visi, kurie norėtų turėti sklypą lietuviškoje sodyboje /Atibajoje/. Nepraleiskite progos. Dabar arba niekad!

Norintieji pirkinį pamatyti ar gauti informacijų skambina kun. J. Šeškevičiui tel. 63-5975.

## LANKYS ŠEIMAS

Kun. Stasys Šileika kalėdos Parque Peruche, Casa Verde, o kleb. t. Petras Daugintis - Tatuapé, Água Rasa, V. Industrial, V. Prudente, V. Maria, Imirim, Chora Menino.

## MOGI DAS CRUZES, SP

Šiais metais „Nemunas“ vėl pasirodys Mogi das Cruzes miesto Cocuera srityje ruošiamoje „Festa de Péssego.“ Lietuvių tautinių šokių programa įvyks sekmadienį popiet, lapkričio 28.

Šokėjai kviečia apylinkės lietuvius dalyvauti, ypatingai iš Mogi das Cruzes, Brás Cubas, Jacaref, Suzano, Ferraz de Vasconcelos, Poa ir kitų vietovių.

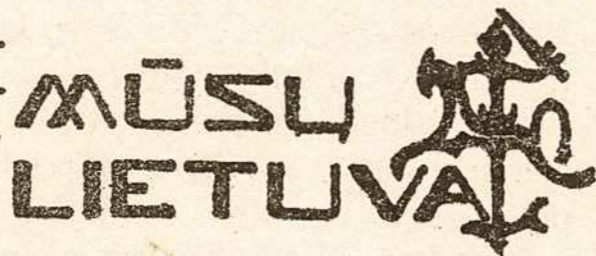


## PADĖKA

Širdingai dėkojam svečiams, viešnioms, šeiminkėms ir klebonui kun. J. Šeškevičiui, dalyvavusiems ir prisidėjusiems spalio 31 dienos mūsų dvyliktuose SPAUDOS BIČIULIŲ baliaus pietuose.

Pelnas - 6.002,00 kruzeirų - yra įteiktas MŪSŲ LIETUVOS laikraščio administracijai.

Su pagarba,  
Šv. Juozapo Vyrų Brolija



## UŽSIMOKĖJO ML

Po 100 kr. Sofija Blaškienė, Sr. Šoliūnas, Veron. Pundzevičius, Mon. Kleizienė.

200 kr. Jon. Deveikis (už 1975-6 m.)

50 kr. V. Kalinauskas, 70 kr. Pov. Dambavas, 90 kr. Pr. Prapakas, 155 kr. L. Ralickas, 180 kr. St. Tamošaitis, 200 kr. Julija Galvão, 105 kr. J. Karvelis (už 1977 m.) 110 kr. Kaz. Kazlauskas (už 1977 m.),

500 kr. Petr. Šimonis (Garbės leidėjas)

860 kr. Lietuvių Sąjunga-Alianča.

255 kr. parėmė lietuvišką laikraštį Jonas Paukštys.

Visiems nuoširdus ačiū

Administratorius

## ŠAUNIOS VESTUVĖS

Sekmadienį, lapkričio 13 d. Zelinos šv. Juozapo parapijos bažnyčioj sumainė žiedus Liucija Marija Jodelytė ir Pijus Osvaldas Butrimavičius. Šliūbą davė klebonas kun. J. Šeškevičius. Giedojo LKB-nės choras. Paskui vyko priėmimas - vaisės Jaunimo namuose. Bažnyčia ir salės buvo pilnos žmonių.

Naujam lietuviškam židiniui geriausios sėkmės.

Šį MŪSŲ LIETUVOS numerį

išleidžia

**SAJUNGA-ALIANÇA**

savo mirusiems nariams

paminėti.



## LIETUVOS KARIUOMENĖS MINĖJIMAS

Lapkričio 21 d. šv. Kazimiero p-jos salėj 17 val  
Mišios už mirusius karius ir Lietuvą.  
Savanorių-kūrėjų pagerbimas  
Minėjimas Literatūros Būrelio iniciatyva  
Susineštos vaisės  
Visi kviečiami dalyvauti.



Lapkričio (Novembro) 28:  
**MIGRANTŲ DIENA:**  
kolonijos atstovų prisistatymas  
SSmo. Sacramento p-jos patalpose.  
Rua Tutoia, 1125 - Paraiso, 15,30 val.



## VEIKLOS KALENDORIUS

Lapkričio 20-21, skautų ir skaučių savaitgalio stovyklėlė.

Lapkričio 21, 15 val. BL Jaunimo sąjungos valdybos posėdis būstinėje.

Lapkričio 28, Nemunas šoka Persikų šventėje Cocuera, prie Mogi das Cruzes.

Lapkričio 28: Pasaulinė migrantų-iseivių diena. Arkivyskupijos rengiama manifestacija, kurioje lietuviai turi tinkamai pasirodyti, ypač šio 50-čio proga.

Gruodžio 3, 20 val. PLIAS Brazilijos skyriaus narių susirinkimas pas inž. Algirdą Idiką, rua Maestro Chiafarelli, 736 - Jardim Paulista. Tel. 282-2919.

Gruodžio 26. Jaunimo šventė Vila Zelinoj

Sausio 29, 10 val.: PLIAS Brazilijos skyriaus narių susirinkimas pas inž. Leonardą Mitrulį, jo vasarvietėj - Estrada Raposo 1. vares. Tel. 273-6434 (rezidencija SP)

vasario 3 - 20, „Nemuno“ koncertinė kolonijai Montevideo, Buenos Aires ir Berisose.

NB. Reikia iš anksto sužinoti, nustatyti suprogramuoti įvairių kalėdinių manifestacijų ciklą, kad būtų galima mažiau nesklaidumu.

\*\*\*\*\*  
SKAITYKIT IR PLATINKIT  
MŪSŲ LIETUVĄ!  
\*\*\*\*\*

## FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

GUARDA CHUVAS DE TODOS OS TIPOS, PARA HOMENS, SENHORAS E CRIANÇAS MINI-BOMBRINHAS. TIPO ITALIANO E ALEMÃO.

Vicente Vitor Bangs Ltda.

Rua. ...

...

R. Coelho Barradas, 104  
V. Prudente

Fones: 274-0677 - (Res. 274-1886)  
São Paulo

## SEMANÁRIO NOSSA LITUÂNIA

**MŪSŲ  
LIETUVA**

Caixa Postal 4421  
01000 São Paulo, SP

Diretor responsável

Dr. JOSÉ FERREIRA CARRATO

Redige: Equipe Editorial

Administrador: P. Daugintis

METINĖ PRENUMERATA: 105 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 500 kr. Paskiro numerio kaina: 2,00 kr. Užuojautos ir sveikinimai nuo 40 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekių rašyti: „Pedro Daugintis“ vardu.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Ne naudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadienį: vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai įteiktini ne vėliau kaip iki sekmadienio vakaro.